

er statsministerens udtalelser i tv-udsendelsen »Profilen« i den forgangne weekend, hvor Venstre beskyldes for at spille fandango i Færøsgagen.

For at være helt sikker på, at jeg ikke havde misforstået udtrykket, slog jeg det efter. Ud over at være en spansk folkedans betyder udtrykket »at holde én for nar«. Hvem er det, der holder hvem for nar i denne sag? Og hvad er det for et udtryk at bruge om en så alvorlig sag fra en statsministers side?

I samme udsendelse om samme emne siger statsministeren kategorisk:

»Nu bliver der gennemført en undersøgelse af en uvildig undersøgelseskommission.«

Hvordan kan regeringen være så sikker på det? Det færøske Lagting har jo endnu ikke sagt god for forslaget, hvis det da gør det.

Min taletid er ved at være udløbet. Jeg skal derfor kun gentage, at Venstre fortsat støtter Færøernes krav om en dommerundersøgelse. Vi vil under udvalgsarbejdet gøre, hvad vi kan for at dokumentere, at dette forslag om en undersøgelseskommission er uegnet til formålet.

(Kort bemærkning).

Óli Breckmann (KF):

Hr. Torben Lund nævnte ganske rigtigt før, at det ikke er muligt at placere et politisk ansvar ved et civilt søgsmål. Nej, det har nemlig noget med Folketinget at gøre. Men ved enhver undersøgelse, hvad enten det er en dommerundersøgelse, som vi helst vil have, eller den undersøgelse, som regeringen her foreslår, er det umådelig vigtigt, at det bliver fastlagt uden nogen som helst tvivl, hvorvidt de beslutninger, der er taget i forbindelse med banksagen, også afdækker nogle politiske rænker, som vi ellers ikke har været bekendt med på Færøerne.

Jeg kunne godt tænke mig at stille spørgsmål til statsministeren, hvis han var her. Men i hvert fald kan justitsministeren viderebringe mit spørgsmål gennem formanden: Om regeringen kan bekræfte eller afkræfte, at Den Danske Bank fik besked fra regeringen om at redde Baltica fra sammenbrud og dermed et milliardtab som tak for, at regeringen til gengæld skulle ordne Færøerne?

Det er et af de mange spørgsmål, som vi gerne vil have afklaret under denne undersøgelse, hvis det kan lade sig gøre, og så kunne jeg tænke mig at vide, om aktieombytningen var en rent politisk beslutning, som Richard Mikkelsen officielt har påstået, eller om det var en rent for-

retningsmæssig bestemmelse, som statsministeren hidtil har fastholdt. Det er just den slags politiske tvivlsspørgsmål, som vi må få afklaret under den form for undersøgelse, som vi til slut forhåbentlig får i gang.

Den fg. formand (Ingrid Rasmussen):

Fru Anne Birgitte Lundholt i ordførerrækken.

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Den færøske banksag har efterhånden udviklet sig til en føljeton her i Tinget. Det skal have en ende. Ingen tror vel på, at fordi vi bliver ved med at gentage de samme argumenter her fra Folketingets talerstol, kommer sagen nogen som helst vegne.

Vi er til gengæld helt indstillet på og synes også, at sagen fortjener, at alt skal undersøges og alt skal endevendes. Det er, og det har hele tiden været Det Konservative Folkepartis opfattelse. Vi ser i pressen, at dokumenter trækkes frem enkeltvis. Påstande flyger i luften. Politikere, også her i salen, mener at kende den fulde sandhed – alle spørgsmål, alle svar. Hvis det var tilfældet, er mit spørgsmål jo egentlig: Hvad i alverden, hvilken grund er der så overhovedet til at undersøge sagen?

Så kunne man jo gå direkte til konklusionerne. Derfor er det selvfølgelig at blæse og have mel i munden samtidig, at man hævder, at man kender alle spørgsmål og svar og alligevel ønsker en dommerundersøgelse.

Det gør vi ikke. Det Konservative Folkeparti er faktisk af den opfattelse, at der er mange ting, der bør undersøges og klarlægges også blandt de ting, som er fremført fra Færøerne. For Det Konservative Folkeparti er to forhold de vigtigste:

For det første skal sagen undersøges til bunds. Alt skal frem. Og for det andet skal en sådan undersøgelse foregå under retssikkerhedsmæssigt betryggende forhold. Det er gode konservative principper, og det er det princip, der lå bag mit partis tilslutning til den enstemmige beslutning, Folketinget traf i 1993: Aldrig mere en dommerundersøgelse.

Jeg kan i den forbindelse citere en meget fornuftig leder i Morgenavisen Jyllands-Posten dateret den 14. januar 1993, dagen derpå, dagen efter dommer Hornslets medieshow:

»Det er i den sammenhæng betænkeligt, at Mogens Hornslets konklusioner har karakter af en domfældelse, selv om undersøgelsesretten netop ikke er en domstol.«